

den tidligere Sparekasse har haat, vistnok være, at den omgaves med tilstræffelige Garantier fra Colonialkassens eller Statens Side for de modtagne Indskud, forsaavidt St. Thomæ Bank ikke maatte kunne foranlediges til at forene et slikt Institut med sin i Christiansted etablerede Filial.

Ogsaa ad indirecte Veie vilde der igjennem Udviklingen af Squatter-Væsenet muligen kunne stee en moralsk Indvirkning, idet Besiddelse i Reglen medfører Dunst hos Vedkommende om eventuelt at overføre denne paa sine Efterkommere, hvad der da atter kan ventes at ville indvirke heldigt paa Charakteren af de indgaaede Forbindelser i Retning af Tilveiebringelsen af et mere normalt Forhold i denne Henseende end det, der i Senhold til hvad ovenfor er anført, nu finder Sted. Men en Hovedbetingelse for, at Fremgangen igjennem Selveie eller Leie skal kunne faae nogen Betydning, er den, at vedkommende Squatter kan faae sin Sufferhøst behandlet paa andet Sted, thi for ham kan der ikke være Tale om Anskaffelse af de dertil fornødne Maskiner eller Bygninger, og den Veie, som til dette Formaaels Opnaaelse nærmest frembyder sig, er da den, at saadanne Smaaafolk sælge deres Høst til Sælledsukkerfogeriet til videre Behandling. Sidstnævnte Etablissements Betydning fremtræder altsaa allerede ved denne Betragtning. Men Betydningen af denne Institution vækker naturligvis langt videre og vil under de foreslaaede forandrede Forhold sandsynligvis blive afgjørende for hele Dens Existens som sukkerdyrkende.

Allerede nu føles, som alt berørt, Manglen paa tilstræffelig Arbeidskraft ikke lidet, og Virkningen deraf vil, saavidt det kan skjønnes, ikke blive ringere, men sandsynligvis ikke lidet større, naar de nuværende Baand paa Arbeidsfriheden løsnes. Har det derfor allerede under de nuværende Forhold været uheldigt, at Arbeidet som Landmand og Fabrikant ikke har været delt, saa vil denne Omstændighed gjøre sig endnu stærkere gjældende, naar Arbejderforholdene omordnes i Retning af frit Arbeide. I begge Tilfælde vil Omfattelsen af begge Virksomheder være uheldig baade for den ene og for den anden Branche, idet Landets Dyrkning vil blive mindre god, og det Produkt, der fremstilles gjennem Fabrikristen, saa ringe baade i quantitativ og kvalitativ Henseende, at det overhovedet vil blive et saare tvivlsomt Spørgsmaal, om Sukkerdyrkingen kan betale sig eller ikke. Det er jo nemlig en Kjendsgjerning, at Planterne paa deres Sukkerfabriker kun kunne uddrage nogle og fyrrethve Procent af det Sukker, Rørene indeholde, idet Resten maa efterlades i Rørene, for at de efterat være preskede, altsaa som Magas, kunne være tilstede i tilstræffelig Mængde og Qualitet til at der kan fyres med dem under Røgekjedlerne. Det nytter nemlig ikke vedkommende Planter, om han kan presse mere Saft ud af Røerne, end han er istand til at kunne indtage, eftersom den hurtige Gjennemførelse af denne sidste Proces er en Betingelse for, at Sukkeret kan krystallisere; men for den hurtige Indtøgning er netop Anvendelsen af det sukkerholdige Magas, der giver en stærk Flamme, nødvendig. Ad denne Veie tabes der saaledes i Quantitet, men ogsaa Qualiteten af det paa Plantagerne indvundne Produkt er saa ringe, at den Pris, der i det Mindste for Liden kan erholdes derfor, ikke staaer i Forhold til det Arbeide, der offres paa dets Fremstilling. Kommer dertil endelig det Svind, som det saaledes fabrikerede Sukker undergaaer under Transporten, hvilket i Reglen er 8 %, saa vil det let sees, at under de nærværende Forhold vil en Concurrence med andre Landes Frembringelser i denne Retning neppe kunne udholdes, ligesom Plantagerens Udgifter ville blive saa store i Forhold til deres Indtægter, at det bliver et saare tvivlsomt Spørgsmaal, om St. Croix under disse Forhold kan opretholdes som sukkerdyrkende Ø eller ikke. Men desuden virker den Omstændighed, at en ikke ringe Mængde Arbeidere anvendes i Plantagens Røgeri i en lang Periode af Aaret, skadeligt paa Dyrkingen; den